

РЕШЕНИЕ

№ 6598

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2031** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди/ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, подадена от С. Г. С., чрез адв. Д., срещу Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация", с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 /хиляда/ лева за периода от 20. 06. 2019 г. до 20. 12. 2020 г., причинени от незаконосъобразно издадено наказателно постановление, изразяващи се в силен страх, притеснения и несигурност, както и уронване на доброто му професионално име и авторитет, ведно със законна лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ плащане.

В исковата молба ищецът твърди, че на 10. 09. 2019 г. му е издадено Наказателно постановление № 45-07-5/ 10. 09. 2019 г. от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, с което му е наложено наказание глоба в размер на 10 000 лева. Същото е отменено с влязло в сила решение № 20265612/ 1. 12. 2020 г. по НАХД № 20288/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд.

Изложени са твърдения в исковата молба, че в резултат на незаконосъобразното наказателно постановление ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в страх, притеснение и несигурност. В същото време са изложени твърдения, че

административното наказание е станало известно и на колеги на ищеца, като го постаноят в позиция да защитава професионалното си име и чест.

Ответникът – Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, чрез своя процесуален представител оспорва основателността на исковата претенция и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли съда да уважи исковата молба като основателна и доказана.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Не се спори по делото, че с наказателно постановление № 45-07-5/ 10. 09. 2019 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, на С. Г. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 10 000 лева за това, че в периода 23.06 до 28. 09. 2018 г. е управлявал въздухоплавателно средство, когато същото не е имало удостоверение за преглед на летателната годност. Същото е връчено на С. С. на 30. 09. 2019 г., което се установява от разписка върху самото наказателно постановление.

С Решение № 20265612/ 01. 12. 2020 г., постановено по НАХД № 20288/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав, е отменено наказателното постановление. Съдебният акт е влязъл в сила на 16. 12. 2020 г.

За доказване на претендираните от ищеца по делото неимуществени вреди са приети гласни доказателства чрез разпита на свидетеля Ж. Г. Ж.. Разпитан в съдебно заседание, свидетелят посочва, че ищецът, който по принцип бил спокоен и весел човек, се променил след наложеното му наказание. Същият бил много притеснен за наложената глоба, като е споделил със свидетеля Ж., че е много притеснен и се чуди откъде да намери пари за глобата. Свидетелят обяснява, че едно от децата на С. също споделило с него, че баща им е много притеснен, като се крие и не иска да говори с тях. Свидетелят Ж. сочи още, че след като разбрали за наложената глоба, негови колеги са се подсмивали, а други са го съжалявали. Твърди още, че след отмяната на наказателното постановление, С. С. станал по-спокоен и звучал по-добре.

В хода на съдебното производство са разпитани и свидетелите С. Т. и Л. П., които са установили извършено нарушение и са участвали при съставянето на АУАН, съответно в качеството на актосъставител и в качеството на свидетел. От техните показания се установява фактът на констатирано нарушение, за което е издадено Наказателно постановление № 45-07-5/ 10. 09. 2019 г. от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, впоследствие отменено с влязло в сила решение № 20265612/ 1. 12. 2020 г. по НАХД № 20288/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от лице, което има правен интерес по смисъла на чл. 204, ал. 1 от АПК, а ответникът е пасивно легитимирана страна по претенцията.

За да се произнесе по основателността на исковата молба, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. Нормата на чл. 1 от ЗОДОВ регламентира, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда, установен в АПК. Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предполага кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда /претърпяна загуба или пропусната полза/ от такъв административен акт или от незаконно действие или бездействие; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Липсата на който и да било от елементите на този фактически състав пречатства реализирането на отговорността на държавата по посочения ред.

В тази връзка, отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление представлява властнически акт, издаден от административен орган, в рамките на неговата компетентност, който акт, макар да поражда наказателно-правни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. Ето защо е доказана първата от визираните по-горе предпоставки - отменен като незаконосъобразен акт на държавен орган, издаден при упражняване на административна дейност. Основанието, на което е отменено наказателното постановление, не подлежи на преценка в исковото производство по чл. 203 от АПК, поради което съдът не споделя твърдението на процесуалния представител на ответника, че след като наказателното постановление е отменено поради процесуални нарушения, не следва да носи отговорност. В тази връзка е и съдебната практика - напр. Решение № 501 от 13.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 15428/2018 г.; Решение № 11405 от 25.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2546/2019 г.; Решение № 8330/ 4. 06. 2019 г. на ВАС по адм. д. № 134/2019 и др.

Наличието на отменен незаконосъобразен акт обаче не е достатъчно основание, за да се приеме, че предявеният иск е основателен и доказан. Изисква се и доказване на останалите елементи на фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно: вредни последици от този акт и причинна връзка между тях.

Безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че в процесния случай този фактически състав, с всичките му елементи, е налице, тъй като ищецът доказва в настоящото производство наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление и част от претендираните за настъпили от него неимуществени вреди. На обезщетение подлежат действително настъпилите вреди, които обаче са в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен акт и са пряка и непосредствена последица от него. Макар по делото да не са представени медицински документи за влошено психическо здраве, причинено в резултат на незаконосъобразното наказателно постановление, съдът намира, че свидетелските показания са допустимо, относимо и достатъчно доказателствено средство за установяване на претърпени неимуществени вреди /в този смисъл е и решение № 15636/18. 11. 2019 г. на Върховия административен съд, III отд., постановено по адм. дело № 9144/2018 г./. Следва да се съобрази и изразената от Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/ критика в пар. 175 от пилотното му решение от 27. 01. 2015 г. по делото Н. и други срещу България, че съдилищата не

допускат увреждане на здравето да се доказва чрез свидетелски показания, а винаги изискват експертни доказателства за това.

В тази връзка съдът кредитира показанията на разпитания по делото свидетел Ж. Ж.. Макар по делото да не се доказва, че ищецът търпи негативни последици и в професионален план, то въз основа на показанията на свидетеля съдът намира за доказани претърпените от ищеца отрицателни преживявания от незаконосъобразно издаденото му наказателно постановление, които са рефлектирали в личния му живот. Освен, че са обективни и вътрешно безпротиворечиви, от свидетелските показания по безсъмнен начин се установява, че вследствие на издаденото наказателно постановление ищецът, който е бил спокоен и весел човек, се е променил, станал е много притеснен, като се чудел как се заплати наложената му глоба. Свидетелските показания са и житейски логични, доколкото всеки един утежняващ акт, какъвто е и издаденото наказателно постановление, несъмнено е свързано с негативни преживявания и емоции. Фактът, че размерът на наложената глоба надхвърля многократно минималната работна заплата за страната /която към датата на издаване на наказателното постановление възлиза в размер на 560 лева, съгласно ПМС № 320/20. 12. 2018 г./, както и обстоятелството, че ищецът се грижи за своето многодетно семейство, като отглежда три непълнолетни деца, несъмнено е свързано с проява у него на негативни емоционални преживявания, изразяващи се в силна тревога и притеснение от наложената глоба, която е със значително висок размер.

Претърпените неудобства и страдания, възникнали вследствие на издаденото незаконосъобразно наказателно постановление, нямат материален еквивалент за пострадалия, но затова именно законът в чл. 52 от ЗЗД постановява следващото се за тях обезщетение да се определи на принципа на справедливостта. Съобразно задължителните указания, дадени в т. II от ППВС № 4/1968 г. понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Обезщетението трябва да е съразмерно с вредите и да отговаря както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. То трябва да удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси /в този смисъл Решение № 37 от 11. 02. 2009 г. по гр. д. № 5367/2007 г., Г. К., I Г. О. на ВКС/.

Съдът, при преценка на събраните по делото доказателства, в това число показанията на разпитания по делото свидетел, намира, че в резултат на издаденото наказателно постановление ищецът е претърпял неимуществени вреди в периода от 30. 09. 2019 г., когато му е връчено наказателното постановление, до 10. 12. 2020 г., което е узнал за Решение № 20265612/ 01. 12. 2020 г., постановено по НАХД № 20288/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд. Съдът приема за доказано, че ищецът е изпитал отрицателни преживявания, изразяващи се в силно безпокойство и стрес поради това, че размерът на наложената глоба е непосилен за заплащане от него, което пряко ще се отрази на грижите за семейството му. Тези негативни емоции са продължили от съобщаването му за издаденото наказателно постановление до узнаването за неговата отмяна и са в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразно наложеното му административно наказание. Фактът, че С. С. е уведомил сам членовете на своето семейство за наложената му глоба, не променя извода за основателност на исковата претенция, която не се основава на твърдения за преживени отрицателни емоции на

членовете на неговото семейство. Предмет на изследване в конкретния случай са негативните преживявания, пряко рефлексирани върху ищеца, за които според настоящия съдебен състав са събрани достатъчно доказателства.

Поради това и въз основа на събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилите неимуществени вреди. По изложените съображения съдът приема за доказани всички елементи от отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. С оглед на това съдът, като отчита причинените на ищеца неимуществени вреди по вид, степен и интензитет, приема за справедливо обезщетение на горепосочените неимуществени вреди сумата в размер на 200 /двеста/ лева, която следва да се присъди на ищеца на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. За разликата до предявения размер от 1 000 /хиляда/ лева, както и за останалия претендиран период /за периода от 10. 06. 2019 г. до 29. 09. 2019 г. включително и за периода от 11. 12. 2020 г. до 20. 12. 2020 г. включително/ искът следва да се отхвърли като неоснователен.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски по делото от процесуалния представител на ищеца, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 90 /деветдесет/ лева, представляваща заплатена държавна такса в размер на 10 /десет/ лева и адвокатско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева, съобразно уважената част от иска, тъй като съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие /л. 84 от делото/ ищецът е заплатил на своя процесуален представител адвокатско възнаграждение в размер на 400 /четирисотин/ лева. На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ и във връзка с направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения, Административен съд – София град, 29-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" да заплати на С. Г. С. сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в периода от 30. 09. 2019 г. до 10. 12. 2020 г. от отменено като незаконосъобразно Наказателно постановление № 45-07-5/ 10. 09. 2019 г. от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“.

ОТХВЪРЛЯ иска на С. Г. С. срещу Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" в останалата му част.

ОСЪЖДА Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" да заплати на С. Г. С. сумата в размер на 90 /деветдесет/ лева, представляваща направените разноски по делото.

ОСЪЖДА С. Г. С. да заплати на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен

съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: